

Презъ 1874 година въ Букурещъ се образувалъ новъ Централенъ Бунтовенъ Комитетъ. Любенъ Каравеловъ се отказалъ отъ комитета, та го замѣстилъ Христо Ботевъ. За помощници на Христа Ботевъ дошли нови, млади и буйни българи. Единъ отъ тѣхъ билъ Стефанъ Стамболовъ, родомъ отъ Търново, 22 годишенъ.

Христо Ботевъ работилъ при Каравелова въ Букурещъ. Той свикалъ всички войводи, както и много смѣли и решителни българи отъ Влашко,

Христо Ботевъ.

Ст. Стамболовъ

или бѣгълци отъ Турция, насърдчавалъ ги, въоръжавалъ ги, хранилъ ги, обличалъ ги и ги готвилъ за великата борба.

Стамболовъ пъкъ безъ нѣкой да го избира решилъ да замине въ България. Той тръгналъ да обиколи всички стари комити, да ги въдушеви и събуди за бой. Стамболовъ билъ спосоенъ момъкъ, ималъ сладкъ гласъ и пѣлъ хубаво народни пѣсни. Той съчинилъ и свои бунтовни пѣсни, измислилъ имъ